

Pasilli 4/2017

Pasilli 4/2017

PAU :n Pasilan Osasto ry:n
jäsenlehti

ISSN 0785-532X

Painos 2200 kpl

Osoitteen muutokset:
Jäsenrekisterin hoitaja
Ilkka Silo ilkka.silo@itella.com

Toimituksen osoite:
Pasilli/
Pasilan Osasto ry
PL 925
00231 Helsinki

Sähköposti
pasilli.lehti@gmail.com

Painopaikka
Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Julkaisuaikataulu

nro	aineisto	ilmestyy
1/2018	22.1.	19.2.

Päätoimittaja ja taittaja
Anne Kettunen
pasilli.lehti@gmail.com

Toimituskunta

Anne Kettunen

Jari Havunen
jari.havunen@posti.com

Isto Kuusisto
isto.kuusisto@posti.com

Jari Pellikka
jari.pellikka@posti.com

Kannen kuvassa:
Jaakko Salovaara ja Mercedes
-Benz 230 Automatic vm. 1978
Kellokosken jouluvaloissa

Kuvaaja: Anne Kettunen

Hei postilaiset!

PAU :n Lajittelun ja kuljetuksen valtakunnalliseksi pääluottamusmieheksi valittiin Jukka Kalliokoski. Ehdokkaana oli myös osastomme puheenjohtaja Jari Pellikka, jolla oli kentän vahva tuki takanaan. Liittohallitus päätti kuitenkin toisin. Olikohan tämä nyt oikeudenmukainen valinta jäsenistön kannalta?

Tällä kertaa emme joutuneet lakkoilemaan työehtosopimuksen syntymiseksi. PAU :n neuvottelijat osasivat fiksusti sitoa palkankorotukset muiden alojen TES-neuvottelujen tuloksiin. Korotusta tulnee reilut 3 % kahden vuoden aikana.

Työnantaja suostui myös TES-painostuksen alla viimeinkin neuvottelemaan luottamusmiesten vastuualueiden jaosta, joten luottamusmiesvaaleja päästiin järjestämään eri toimipaikoilla. Jari Pellikka jatkaa Helsingin postikeskuksen pääluottamusmiehenä, sillä hänelle ei tullut yhtään vastaehdokasta. Varapääluottamusvaaleissa sen sijaan kukaan ehdokkaista ei saanut 50 % äänistä, joten uudella kierroksella vastakkain ovat Pertti Touhonen ja Jouni Luttinen. Tulokset tiedetään 8.12., jolloin tämä lehti on jo painossa.

Tässä lehdessä esittelemme varapääluottamusmies Jaakko Salovaaran, joka on myös ehdolla varsinaiseksi pääluottamusmieheksi Logistiikkakeskuksessa järjestettävissä vaaleissa.

Teillä jäseninä on mahdollisuus vaikuttaa kenet luottamustehtäviin valitaan. Muistakaa osallistua äänestyksiin.

Tulemme tiedottamaan valinnoista osaston nettivuston lisäksi Facebook-sivullemme ja -ryhmässä, joten seurakkaa niitä aktiivisesti.

Postin oma räppäri Jyrise tulee esiintymään vuosikokouksessamme, joka pidetään maaliskuun alussa Vantaalla. Hänestä on kuva kokousilmoituksen yhteydessä sivulla 7. Lisää tietoa Jyrisestä seuraavassa numerossamme.

Toivotan kaikille oikein Rauhallista Joulua ja Onnea Uudelle Vuodelle 2018.

Anne Kettunen

Tässä lehdessä

Eija Heikkilä kävi seminaarimatalla Pietarissa	s. 4
Oletko yksin vai yksinäinen? kysyy Tuula Syrjäläinen	s. 10
Lähikuvassa varapääluottamusmies Jaakko Salovaara	s. 12
Jan Ekblad kertoo työpäivästään	s. 14
Elämäni filosofia Jouni Kaiposelta	s. 24

Pääkirjoitus

Pasilan kuulumisia

Iso kiitos ammattiosastoille tuesta, jonka sain Lajittelun ja kuljetuksen valtakunnallista pääluottamusmiestä valittaessa.

Osastot edustavat lähes 2300 jäsentä ympäri Suomen. Tämä ei kuitenkaan riittänyt valintaani. Osastojen esityksillä ei ollut tarvittavaa painoarvoa. Kortit oli kirjoitettu toisin ja niin kuin sanotaan; se joku määräsi taas toisin. Taustatyö on ollut vahvaa ja tuottanut hedelmää.

Tässä ei nyt tuotu esiin ehdokkaiden heikkouksia ja vahvuuksia, mikä aiemmin on ollut ainakin muutaman kerran asioiden ytimessä. Onnittelut niille, jotka valittiin. Jatketaan harjoituksia ja yritän parhaani mukaan pitää Pasilan osaston jäsenten puolta, jos pesti Helsingin postikeskuksen pääluottamusmiehenä jatkuu.

Nyt en mene hyvin syvälle tänne postikeskuksen syövereihin, koska vuosi on taas paukuttettu samaa laulua. Työnantaja ei vain suostu tai halua tehdä rehellistä yhteistyötä. Sieltä täältä nämä uudet ihmeet nakertavat työmiehen selkää. Muun muassa taukoja on poistettu muka työntekijöiden toiveesta, hah haa. Jotain tulospalkkauskokeilua ollaan värkkäämässä eikä siitä todellakaan ole mitään painettua sanaa tiedossa.

Pääluottamusmiesvaalit vaalitoimikunta hoitaa omalla ajallaan. Tästäkään ei käyty minkään valtakunnan neuvotteluja ja nämä asiat on hoidettu aina vakiintuneen käytännön mukaan työajalla. Työnantajan määräämissä työkykytarkastuksissa käydään omalla ajalla. Työajan seuranta on mennyt aivan sekuntipelleilyksi. Time taipuu nykyään hyvinkin jouhevasti. Työntekijöiden palkitsemisesta ei ole tietoaakaan, vaikka se olisi täysin mahdollista. Yksinkertaisesti mitään hyvää ei työntekijöille ole tarjolla. Hyvä työsuoritus palkitaan lisäämällä työn määrää.

Näistä edellä mainituista tempuista ei hyvää seuraa. Ruuvia on kiristetty aivan liikaa. Henkilöstömäärä on vähentynyt eläköitymisien ja muun luonnollisen poistuman kautta. Onneksi yli 700 kausiapulaista tulee apuun. Kiitos kulu-neesta vuodesta ja palataan asiaan.

Hyvää joulua ja onnea vuodelle 2018 kaikille jäsenille.

Jari Pellikka
pääluottamusmies
liittohallituksen jäsen

Viestinvälitys- ja logistiikka-alan työehtosopimusneuvottelutulos

Työehtosopimus on voimassa 1.11.2017 - 31.10.2019. Työehtosopimusneuvottelut saatiin päätökseen hyvissä ajoin ennen sopimuskauden päättymistä.

Uskoisin, että kesän viilentävät sateet siivittivät sopimukseen - neuvottelijoiden ajatukset ja tavoitteet eivät ylikuumentuneet. Palkankorotustaso on vielä avoinna, mutta selvinnee viimeistään tammikuussa ja korotukset maksetaan takautuvasti 1.11.2017 alkaen. Toinen korotus tulee olemaan 1.11.2018.

Palkankorotus määräytyy teknologiateollisuuden, kemian, paperin ja metsäteollisuuden korotusten keskiarvon perusteella.

Mikäli osapuolet eivät pääse yksimielisyyteen yleiskorotuksen määrästä 15.1.2018 mennessä (15.1.2019), asetetaan riitaa ratkaisemaan välityslautakunta, jota johtaa valtakunnansovittelija. Lautakunnan on annettava ratkaisu 31.1.2018 mennessä ja maksuun korotukset tulevat kuukauden kuluessa ratkaisusta.

Työehtosopimusmuutokset

3 § 1 momentti Työsopimus voidaan tehdä kirjallisesti tai sähköisesti. Työsopimus toimitetaan työntekijälle. Pyynnöstä työehtosopimus toimitetaan kirjallisessa muodossa.

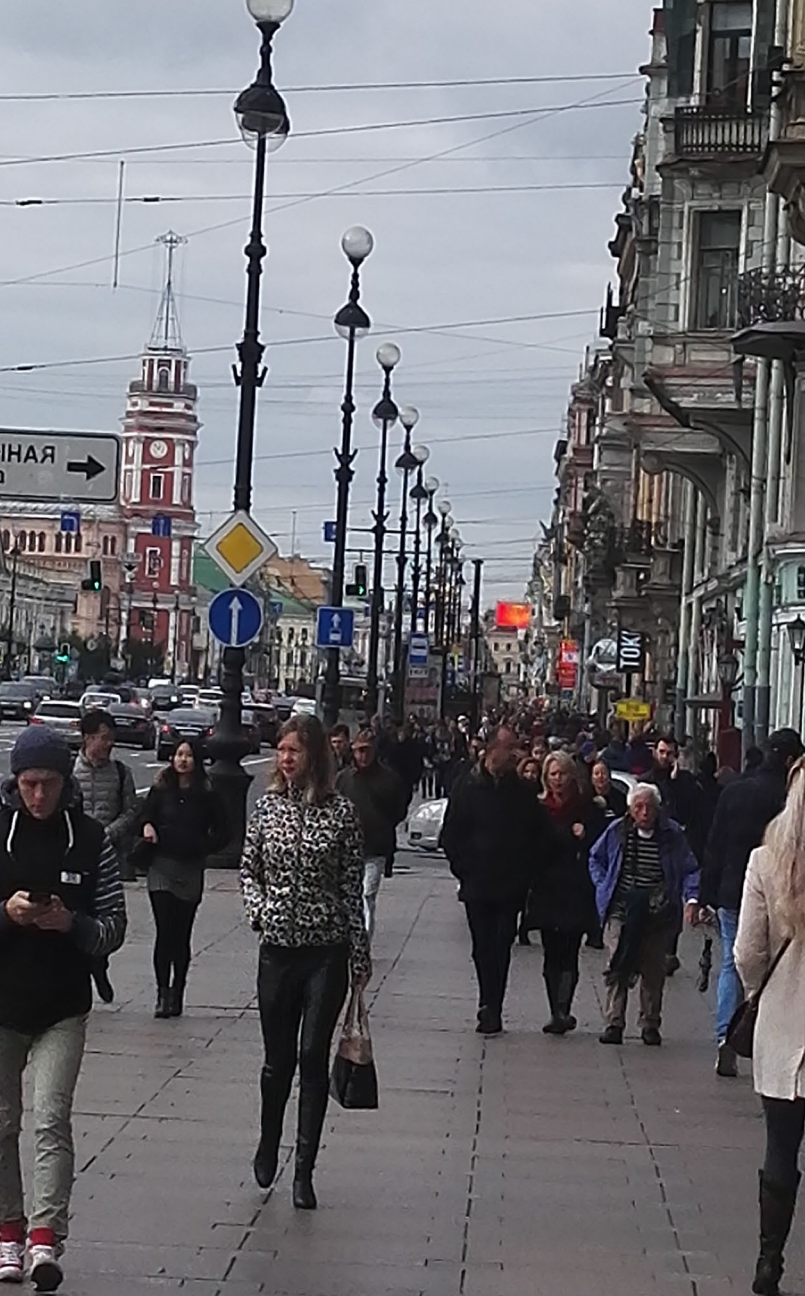
32 § 10 momentti Palkallinen vapautus läheisen hautajaisten johdosta: Läheisellä omaisella tarkoitetaan 9. momentissa työntekijän lapsia, **lapsenlapsia** ja vanhempia, **isovanhempia**, avio- tai avopuolisoa ja tämän lapsia, **lapsenlapsia** ja vanhempia, **isovanhempia** sekä työntekijän sisarusia.

Uusi Polku

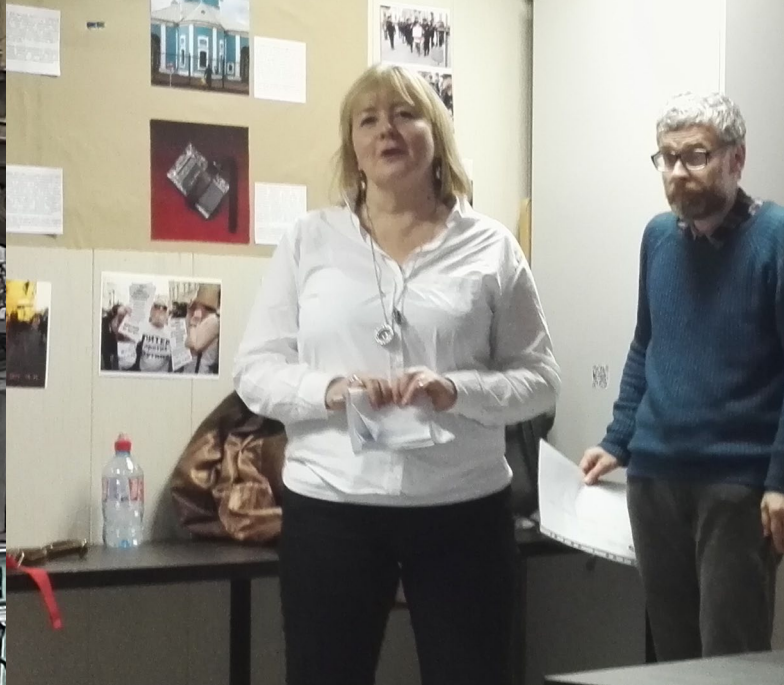
Yritykset pitävät voimassa työnantajan Uusi Polku -ohjelman sekä ohjelmassa määritellyn kertakorvauksen vuoden 2017 tasoisena. Sopimuskauden aikana Uusi polku -ohjelmaan ei tehdä muutoksia, ellei siitä sovita Uusi polku -ohjausryhmässä.

Lisäksi perustettiin työryhmiä, joiden on tarkoitus tarkastella muun muassa työehtosopimuksen rakennetta, työpaikkaterveydenhuollon kehittämistä ja ylipäättään henkilöstöpolitiikkaa.

Lisätietoja saatte luottamusmiehiltä.

Pietarin katukuvaa lähellä Neva-jokea.

Järjestöjen tilassa kokoontuvat monenlaiset järjestöt vapautuksissa auttava järjestö. Anja-opas vasen.

Työpaikkojen rauhantoimikunta vieraili Pietarissa

Seminaarimatkakauptunkimme Pietari on Euroopan neljänneksi suurin kaupunki, ja siellä asuu noin viisi miljoonaa ihmistä. Pinta-alaltaan se on tuplasti Helsingin kokoinen, mutta neliökilometriä kohti asukkaita on yli kymmenkertainen määrä. Nevan rannalla sijaitseva metropoli on Venäjän taiteen ja kulttuurin kehto.

Lokakuisen matkamme ensimmäisenä päivänä meillä oli tapaaminen Pietarin Rauhan ja sovinnon neuvoston tilassa. Teemana oli Suomi 100 vuotta ja Suomesta rakkaudella -kirja. Kirjailija **Vera** kertoi, että 100 vuotta sitten olimme saman vallan alla ja 6.12.1917 Suomi sai itsenäisyyden. Historiassa on ollut ongelmia, vaikeita aikoja ja menetyksiä, mutta hän muisteli hyviä aikoja. Kirjailija on vieraillut paljon Suomessa ja hänen mielestään

suomalaiset suhtautuvat ystävällisesti venäläisiin. Suomesta rakkaudella-kirja on nykyisten pietarilaisten runoilijoiden teoksia suomeksi ja venäjäksi. He kirjoittivat runojaan suomalaisten taidemaalareiden huipputaulujen inspiroimina. Kirja on omistettu Suomen 100 -vuotisjuhlalle.

Toisen matkapäivän aamuna vierailimme Trolliparkissa tutustumassa siihen työpaikkana. Ratikkahallin johtaja kertoi ulkona meille heidän turvallisuusohjeensa; katsokaa välillä jalkoihinne ja kun kuvaatte peruuttaessanne katsokaa samalla taakseenne, ettette putoa rasvamonttuun. Työturvallisuus hallissa: heillä työsuojeluinsinööri kouluttaa aina uudet työntekijät ja he myös pitävät kerta-uksia vanhemmille työntekijöille sekä johdolle.

Työntekijöillä on suojalasit, hanskat, työpuvut ja turvakengät. Työaika on klo 8:00-16:30 ja 30 minuutin ruokatauko on omaa aikaa. He saavat palkkaa keskimäärin noin 1000 €/kk, 50000-60000 ruplaa, puhtaana käteen. Veroprosentti on venäjällä 13. Tuloista menee noin 10 % asumiskuluihin. Heillä on 28 lomapäivää ja lisäksi maalarit saavat palkatonta lomaa seitsemän ja kuljettajat 14 päivää.

Venäjällä on naisten yleinen eläkeikä 55 ja miehillä 60 vuotta. Eläkettä he saavat 12000-16000 ruplaa kuukaudessa. Eläkkeellä ollessaan he voivat jatkaa työelämässä.

Ratikkahalliin oli hankittu Ranskasta neljä uutta ratikkaa. Yksi ratikka maksoi miljoonaa ruplaa. Venäjän ratikkayhtiöstä vieraillaan Helsingin ratikkayhtiössä ja he tekevät yhteistyötä.

Kolmantena päivänä meillä oli tapaaminen eri järjestöjen yhteisissä tiloissa. Oppaana toiminut **Anja** kertoi - Täällä kokoontuvat monenlaiset järjestöt, kuten feministi-, kirjasto- ja musiikkijärjestöt sekä mielenosoituksissa pidätettyjen vapautuksissa auttava järjestö. Valtio ei rahoita tätä toimintaa eikä järjestötilaa. Järjestöt saavat rahoituksensa lahjoituksina ja huutokauppamyyn-

estöt, myös mielenosoituksissa pidätettyjen
nmalla kuvassa.

nistä. Tilassa on valokuvanäyttely mielenosoituksista:
”Kokoontumisvapauden puolesta”, ”Pidätettyjen oikeu-
det”, ”Rauhanmarssi”, ”- Ei sotaa Ukrainaa vastaan”.

St. Petersburg Support and Development Foundation
for Education and Social Initiatives -järjestön **Aleksei-**
edustaja kertoi järjestön toiminnasta. He tekevät työtä
siirtolaisten hyväksi. Venäjällä on maailmassa toiseksi
eniten siirtotyöläisiä. Järjestö on tehnyt siirtolaisille oh-
jevihkosia monista asioista: työluvista, asumisesta, työn-
teosta ja näihin liittyvistä laeista. Näistä asioista on tehty
tietosivut myös nettiin ja kännykkäsovellukseen. Järjestö
tekee yhteistyötä siirtolaisten lähtömaiden kanssa. Tu-
kijärjestön jäsenet toimivat kouluttajina valtion ja kau-
punkien eri elimille esimerkiksi siirtolaisuuteen liittyvien
lakien osalta. He toimivat myös asiantuntijoina uusien
lakien suunnittelussa.

Lähtöpäivänä kokoustimme hotellissamme. Vuonna
1889 perustettu IPU, Inter-Parliamentary Union, on
maailman vanhin ja laajapohjaisin parlamenttien välinen
yhteistyöjärjestö. Suomen ryhmä perustettiin 1920 ja jo
seuraavasta vuodesta lähtien eduskunnan valtuuskunta
on osallistunut lähes kaikkiin IPU-konferensseihin, eli
nykyisiin yleiskokouksiin.
Järjestön tavoitteena on tarjota maailmanlaajuinen kes-
kustelufoorumi parlamentaarisille sekä edistää rauhaa
ja demokratiaa. Kokouksessa vieraili Pietarissa järjestet-
tävän IPU :n kokouksen avustaja. Hän kertoi, että edus-
tajat 173 eri maasta kokoontuvat valitsemaan järjestölle
puheenjohtajan, varapuheenjohtajan sekä pääsihteerin.
Edustajat käyvät keskustelua ilmaston muutoksesta ja
demokratiasta maailmassa.

IPU :n avustajan jälkeen kävimme yleisiä keskusteluja
maahanmuuttajista, siitä miten heitä kohdellaan työ-
paikoilla ja miten heidät saadaan liittymään liittoon.
Kiusataanko heitä erilaisilla mamuvitseillä? Onko meissä
edunvalvojissa niitä, jotka myös heittävät näitä vitse-
jä? Miten tähän puututaan ja onko se hyväksyttävää?

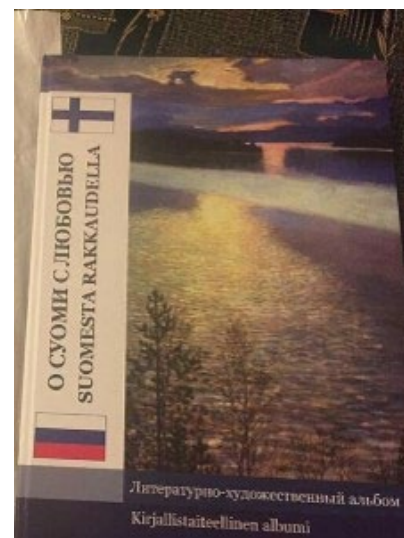
Rauhantoimikunta tutustui ratikoiden huoltohalliin työpaikkana.

Nämä kysymykset herättivät aika paljon keskustelua.
Kerroin, että meillä on ohjeet erilaisten kiusaamis- ja
ristiriitatapausten käsittelyyn sekä Eettiset pelisäännöt.
Maahanmuuttajilla voi olla pelkoja liittyä liittoon, kos-
ka omassa maassa voi joutua huonosti kohdelluksi, kun
kuuluu siihen.

Miten saamme heidät
liittymään ja heille tietoa
liitoistamme?
Tulisiko näitä asioita pohtia
yhdessä liittojemme osastoissa?

Rauhallista Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta.

Eija Heikkilä
yövuoron työsuojeluasiamies,
Hki Pok

Posti Logistiikan logiikkaa 27.

Syksyn 2015 sopimukseton tila johti riitelyyn useilla työpaikolla Postin SOL :sta palkkaamien työtaistelurikkurien kouluttamisesta. Järjestöpäätöksen mukaisesti työntekijät kieltäytyivät kouluttamisesta, mutta ilmoittivat olevansa valmiita muutoin olemaan työnantajan käytettävissä työn tekemiseen. Tästä sitten työnantaja veti ”herneen nenäänsä”. Paikalliset esimiehet valjastettiin poistamaan kyseiset työntekijät työpaikalta ja samalla järjestöpäätökseen yhtyneiltä työntekijöiltä vietin yhdenvertaisuuslain vastaisesti palkka kyseiseltä ajalta.

PAU piti palkanpidätyksiä oikeudettomina. Työnantaja oli täysin eri mieltä. Hovioikeus antoi marraskuussa PAU :n kantaa tukevan päätöksen asiasta. Postin mukaan olisi ollut päivän selvää, että työnantajalla olisi oikeus näin menetellä. Kaikki tämä siksi, että työsopimuslaki mahdollistaa kaikissa tulkintatilanteissa työnantajalle etuoikeuden tulkintaan.

Sitähän etuoikeutta yritysmaailma juristiarmeijoiineen yhä enenevässä määrin käyttää hyväkseen. Todennäköisesti voidaan olettaa työnantajan vielä valittavan jutusta Korkeimpaan oikeuteen, joten tämän surkuhupaisan farsin viimeistä näytöstä ei ole vielä näytelty.

Ovatko asenteet kipeistä asioista yhdessä sopimiseen jälleen kerran siinä pisteessä, että jäämme odottamaan etanan lailla kiiruhtavan oikeuslaitoksen etenemistä tässä asiassa, jossa työnantaja ulosmittaa kaiken lain salliman hyödyn itselleen vitkuttelemalla asiaa tappiin saakka. Hienoa, että lainsäätäjällä yhä edelleen riittää sinisilmäistä uskoa työntantajapuolen vilpittömyyteen riita-asioissa. Tässäkin asiassa olisi työntekijäpuoli ottanut niin sanotusti ”lukua kanveesissa” ellei olisi liittoa puolustamassa työntekijöiden oikeuksia!

Veturitien pääluottamusmiesalue tullaan työnantajan vaatimuksesta ja edelleen liiton päätöksellä yhdistämään jatkossa Logistiikkakeskuksen, ja ulkomaan tuotannon Siipitien alueeseen 1.1.2018 lukien.

Uuden terminaalin valmistuttua, tällä tietoa, tämä Veturitien pääluottamusmiesalue siirtyy sitten osaksi kuljetuksen pääluottamusmiesaluetta.

Vaalitoimikunta lähettää jokaiselle äänioikeutetulle kirjeen tulevan pääluottamusmiehen äänestyksen toimintaohjeista kotiin. Tosin tämän lehden ilmestyessä saattaa valinnat olla jo suoritettu, sen verran printtimedian painatusaikataulu kestää.

Veturitien ja Huurrekujan terminaaleissa on sitten edessä yhteisten luottamusmiehen ja varaluottamusmiehen valinta 1.1.2018 alkavalle kahden vuoden toimikaudelle. Vaalitoimikunta yrittää saada vaaliasian hoidettua vielä tämän kuluvin vuoden puolella, ettei synny sellaista tilannetta, että näissä terminaaleissa ei enää olisi omaa edunvalvontaa ollenkaan valintojen viivästyessä.

Työnantajan kanta asiassa on ehdoton: ellei ole valintaa ennen ensi vuoden alkua ei ole myöskään luottamusmiehistä hoitamassa jäsenten asioita kyseisillä alueilla. Siksi tälle asialle tulee valitettavasti kiire.

Veturitien ja Huurrekujan yhteistä virkistyspäivää vietettiin lauantaina marraskuun lopulla Vantaalla The Lane biljardisalin tiloissa. Porukkaa oli paikalla vajaat parikymmentä. Hienoa, että näinkin moni jaksoi uhrata omaa vapaa-aikaansa biljardin peluuseen ja jutusteluun työpaikan ulkopuolella. Kiitokset vielä kerran kaikkien puolesta **Hyvärisen Arjalle**, joka toimi koko homman primus motorina.

Oli puhetta, että yritettäisiin järjestää seuraavan vuoden virkistystapahtuma Veturitien ja Huurrekujan porukoille ennen kuin muutto uuteen terminaaliin ensi kesänä toteutuu. Työhuonekunnan porukoille voi esittää toiveita ja ajatuksia tilaisuuden järjestämisestä. Jos vaikka yritettäisiin katsoa joku kesäisempi vaihtoehto tilaisuudelle kun virkistystilaisuus on yleensä järjestetty aina loppuvuodesta. Tätä kirjoittaessa on edelleen osittain auki 30.11.2017 päättyvien työsopimusten kohtalo. Yritetään saada näille kaikille päättyville sopimuksille uudet jatkosopimukset aikaiseksi.

Uuden Vantaalle rakennettavan terminaalin tiedotettavat asiat ovat avoinna, kunnes ryhmän seuraava kokous pidetään. Toiveissa kuitenkin on, että saataisiin työntekijöille järjestymään audienssi uudella terminaalilla, kun rakennusvaihe on siinä pisteessä, että vierailu on mahdollinen. Jos vaikka työnantaja suostuisi käyttämään Kiky -tunteja siihen. Tiedotetaan asiasta sitten kun se on ajankohtaista.

Espoolainen 59 -vuotias postimies sai langettavan tuomion hovioikeuden käsittelyssä ja joutuu maksamaan 40 päiväsakkoa, 1040 €, (IL 27.11.2017). Käräjäoikeus oli aiemmin vapauttanut postimiehen kun oli käsitelty samaa juttua. Ei ole tietoa onko asiassa haettu valituslupaa Korkeimmasta oikeudesta. Lyhykäisyydessään tapaus

on tällainen: postin jakelua autolla suorittanut henkilö oli peruuttanut postin saajan päälle poistuessaan laatikkoryhmän luota. Postimies oli hetkeä aikaisemmin luovuttanut henkilölle postilähetyksen. Se, miten ja miksi postin saaja oli joutunut peruuttavan auton alle ei jutussa tarkemmin selvinnyt.

Eli varovaisuus on edelleen malttia työtehtävissä. Veturitiellä ja Huurrekujalla on pidettävä varansa trukilla ulkolaituri- ja piha-alueella liikuttaessa. Jalankulkijoiden lisäksi on myös varottava alueella liikkuvaa muuta ajoneuvoliikennettä. Trukilla pihalla liikuttaessa on aina muistettava käyttää ajovaloja! Toivottavasti kaikki muistavat taannoisen pihanupin ja trukin yhteen törmäyksen, jossa ei onneksi käynyt pahemmin. Kaikki ainekset vakavampaan onnettomuuteen olivat olemassa, jos trukki olisi esimerkiksi kaatunut törmäyksen voimasta.

Tällä erää tässä kolumnini viimeistä kertaa pääluottamusmiehen ominaisuudessa. Toivottavasti Veturitien ja Huurrekujan asioita ensi kerralla kommentoi joku muu henkilö tässä lehdessä.

On tullut aika kiittää kaikkia lukijoita menneistä vuosista. Toivottavasti olette jaksaneet pysytellä hereillä meikäläisen sepustuksia lukiessanne.

Ay –terveisin

Timo ”Jana” Jantunen

pääluottamusmies, Veturitien terminaali

Postin oma räppäri Jyrise Helsingin postikeskuksen vastaanotosta esiintyy osastomme vuosikokouksessa.

Pasilan osaston vuosikokous pidetään

3.3.2018

klo 14.00

Hotelli Vantaassa

**Hertaksentie 2,
Tikkurilla**

Eläkeläisten tilaisuus klo 13.00.

**Ilmoittautumiset
ruokailun järjestämistä
varten**

**9.2.2018 mennessä
isto.kuusisto@posti.com
040 822 9515.**

**Ilmolta myös mahdollisesta
erikoisruokavallasta.**

TERVETULOAI

Rakas Joulupukki!
 Vie kaikki lahjani
 sotivien maiden
 lapsille, joilla ei
 ole mitään.
 t: Janipetteri ☺
 P.S. Tuo niiden
 pussyt minulle.

Merry Christmas, Yellow West Gang

Tällaisessa pienessä firmassa kuten Posti on työläisilläkin johtajien murheet. Kaikkien on osattava hommansa, välillä jopa ihan itseohjautuvasti. Jonkun on kuitenkin oltava virallisesti vastuussa. Syksyllä meillä Ulk :ssa työhön ryhtyi **Sanna Hännikkälä**. Onnittelut tuotantopäälliköksi nimittämisestä.

Noin yleisemmin vastuuhenkilöitä haetaan monella tavalla. Nokian insinöörihautomo on yksi keino. Idearikkaus pannaan merkillä, ja esimerkiksi 90-luvulla asiakkaiden lähetyksiin piirretty kirkkoveeneen kuvat voivat olla tie menestykseen konsernissa. Hyvä keino on myös hengaila oikeiden kavereiden kanssa. Sieltä saa tarvittaessa lobbausapua. Joskus on auttanut, että äiti soittaa Postiin: ”Meidän poika on niin fiksu, että hänestä pitää tehdä esimies. Kiitos kuulemiin.”

No äitiä tässä välillä tarvittaisiinkin. On se merkillinen asia, etteivät aikuiset ihmiset osaa viedä tavaroita oikeisiin paikkoihin. Lojumaan jäädessään ne saattavat vielä aiheuttaa vaaran. Jos polvivaivainen vanhus ei osu paikalle, ehtii esimies kuvata tilanteen, ja näin saadaan materiaalia viikkopalaveriin. Ulk :ssa onkin käynnistetty ryhti-likkeeksi uusi Kuukauden turvallisuusteko; johtoryhmä päättää palkitsemisesta marraskuusta alkaen. Nähtäväksi jää, alkavatko palkinnot kiilua työntekijöiden silmissä. Tässä syksyn mittaan on saapuvassa kirjeessä totuteltu

kahteen pahvikaulusrullakoille ohjaavaan nousuhihnaan, joiden perimmäinen tarkoitus on vähentää selkään kohdistuvaa kiertoa. Pienet ergonomiainvestoinnit maksavat itsensä nopeasti takaisin. Kaupan päälle tulee vielä mielialan kohentuminen. No osataan sitä tunnelmaa kohottaa muutenkin. Välillä melske on kuin yökerhossa.

Oransseja ohjekilpiä on myös alkanut ilmestyä. Sitä edelsi yli pyyhkäissyt valkotornado, joka veti seiniä valkeiksi varoittamatta. Onhan selvää, että jotakuta ärsyttää Laila Kinnusen ja Maisa Torpan kuvat, mutta kun samalla meni työhöjeitakin. SOL :in perehdyttävät äimistelevät, että pitääkö osata ulkoa, kun kirjallisia ohjeita ei ole antaa kouraan. No tokihan meillä on sähköisiä ohjeita sormella tökittäväksi, mutta ne eivät kata kaikkea, ja postislangi voi hämmentää vuokraväkeä.

Monet tehtävät täytyy neuvoa kädestä pitäen. Paljon on perehdyttäjällä perimätietoa jaettavaksi uusille tyypeille. Ehkä tässä lymyää se illuusio, jonka mukaan toimistoväki luulee töittemme olevan helpompia kuin ne oikeasti ovat.

Uusi TES hyväksyttiin myös, tosin vaikutus palkkoihin ilmenee myöhemmin. Toisten tuloja ei saisi kadehtia, mutta hyvällä tuurilla lajittelukeskuksen käytävällä lampsimisesta voi saada erikoislääkärin ansiot, mikä ilmeni syksyn verotiedoista.

Meille köyhyys on kuitenkin valinta, iloitkaamme siitä.

Pau Pasilan osasto näkyä somessa

Monet teistä ovat varmaan huomanneet, että PAU Pasilan osastolla on oma Facebook-sivu ja Facebook-ryhmä. Perustin Facebook-sivun viime kesänä ja Topi Saksala teki jo aiemmin osastolle oman ryhmän Facebookiin.

Facebook-sivumme keskittyy kaikille avoimeen tiedottamiseen osaston asioista.

Facebook-ryhmä sen sijaan on tarkoitettu vain osastoon kuuluville jäsenille. Se keskittyy jäsenille tarkoitettuun tiedottamiseen ja siellä käydään osaston sisäistä keskustelua.

Perustimme osastolle myös Twitter-tilin, jota käyttää puheenjohtajamme Jari Pellikka ikään kuin osaston ”virallisena äänenä”.

Minä ja Petteri Karhula tulemme päivittämään ja parantamaan PAU Pasilan osaston perinteisiä nettisivuja. Tavoitteena on saada sivut käyttäjäystävällisiksi ja selkeiksi.

Jos teillä on sivuston kehittämiseen jotain vinkkejä, otamme ne mielellämme vastaan.

Anne Kettunen

Mikä on työpaikkojen rauhantoimikunta?

Työpaikkojen rauhantoimikuntaan kuuluu ay-aktiiveja useista eri ammattiliitoista ja -keskusjärjestöistä. Toimikunta kokoontuu nelisen kertaa vuodessa pitkään tapaamiseen ja se tarjoaa ay-aktiiveille foorumin vuoropuheluna tapahtuvaan yhteiskunnalliseen pohdiskeluun ja rauhankysymyksiin perehtymiseen.

Toimikunta perustettiin jo 40 vuotta sitten ja se toimii tiiviissä yhteistyössä Suomen Rauhanpuolustajien kanssa. Ay-väen Rauhanpäivät järjestetään vuosittain eri puolilla Suomea.

Joka toinen vuosi päivillä valitaan Työpaikkojen rauhantoimikunta, johon kuuluu 30-40 jäsentä. Kaudeksi 2017–2018 puheenjohtajaksi valittiin Tanja Peltari ja varapuheenjohtajaksi Keijo Hiltunen. Lisäksi valittiin 30 jäsentä eri ammattiliitoista.

Eija Heikkilä

Heikompi aines voi doupata ”Vitaprolla” ja yrittää selvittää vuorotyön rasituksista.

Jos on unihäiriöitä, niin lääkäri kehottaa puhumaan esimiehelle. Sielläkö asia ratkeaa? Toinen lääkäri sanoo, että kirkasvalolamppu piristää. Onhan se halvempi kuin Kanarian loma. Kolmas käskee juomaan karpalomehua. Neljäs sanoo, että mene Mäkelänrinteen uimahalliin. Se on paratiisi. Niin, että hyvillä ohjeilla painetaan Kiky-vuoroja. Pidetäänkö meitä pilkkanaan? Satavuotias Suomi kuntoon. Mekin yritämme kantaa kortemme kekoon. Tosin työolobarometrin mukaan olemme osa ongelmaduuneja. Kohta meitä ei enää tarvita, eikä korsiamme.

Lopuksi haluan toivottaa kaikesta huolimatta Hyvää Joulua ja Uutta Vuotta paitsi kollegoille, niin myös konsernijohtaja Maliselle, joka toivotti minulle hyvää loppuvuotta ja erityisesti työn iloa.

Hyvää Joulua hän mielestäni toivotti Postille. Terveiset myös Postin hallintoneuvostolle, joista viisi äänesti uuden Postilain puolesta.

Risto Järvenpää
työsuojeluasiamies, Ulk Siipitie

Oletko yksin vai yksinäinen?

Tunnetko yksinäisyyttä?

Et varmasti ole ainoa, koska jopa viidenNES suomalaisista tekee niin.

Yksinäisyys on Suomessa merkittävä sosiaalinen ongelma, joka ei ole yleistynyt viimeisen parinkymmenen vuoden aikana, mutta monen kohdalla se on entistä vakavampaa.

Mitä yksinäisyys sitten on?

Yksinäisyys on yleistä ja kaiken ikäiset voivat tuntea sitä. Se on myös raskasta, sillä jokainen kaipaa ystäviä, toisten hyväksyntää ja yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Yksinäisyys voi olla ahdistavaa ja tuskaista. Myös ryhmän ulkopuolelle jääminen satuttaa, voi tuntea ettei kelpaa tai ei hyväksytä. Yksinäisyyttä saatetaan hävetä ja se voi tuntua pelottavaltakin, eikä siitä välttämättä kerrota kenellekään. Sen takia siitä pitäisikin puhua enemmän.

Työpaikoilla yksinäisyys liittyy usein kiusaamiseen ja henkiseen väkivaltaan. Aikuisten elämässä on tavallista psyykkinen kiusaaminen, jossa nimenomaan eristetään henkilö yhteisöstä. Tutkimusten mukaan yksinäisyydellä on hyvin voimakas stressihormonia ja unettomuutta lisäävä vaikutus. - Se lisää sydän- ja verisuonitautien riskiä, sanoo **Juho Saari** Itä-Suomen yliopistosta. Hänen mukaansa moni hoitaa yksinäisyyttään turruttamalla itseään esimerkiksi lohtusyömisellä tai päihteen käytöllä, mikä taas omalta osaltaan lisää terveysongelmia. Lisäksi yksinäisyyden on todettu vähentävän elämänlaatua ja onnellisuutta sekä lisäävän masentuneisuutta.

Millaista yksinäisyyttä voi sitten olla? Yksinäisyys voi olla sosiaalista tai emotionaalista. Sosiaalinen yksinäisyys johtuu sosiaalisen verkoston puutteesta tai siitä, ettei koe kuuluvansa mihinkään ryhmään.

Emotionaalinen yksinäisyys puolestaan johtuu siitä, ettei ole ketään läheistä ystävää, jonka kanssa voisi puhua mistä tahansa. Se voi johtua myös läheisen suhteen menettämisestä ja pettymyksistä elämän varrella.

Moni on yksin myös omasta halustaan tai elämä on ajautunut siihen niin, että siihen on jo tottunut.

Ei tarvitse eikä kaipaakaan, että joku olisi sanomassa mitä tehdä tai miten elää, mennä ja tulla.

Moni miettii nyt varmasti miksi kirjoitan tällaista. Katsele ympärillesi työpaikalla: näetkö jonkun työntekijän, joka menee yksin työpisteelleen ja tauoilleen. Ja jossain vaiheessa työpäivän päätyttyä, hän lähtee pois, eikä kukaan ole sanonut edes huomenta tai hei hänelle, saati kysynyt mitä kuuluu. Mitä tämän yksinäisen työntekijän mielessä liikkuu ja miltä hänestä tuntuu?

Yksin oleminen ei aina merkitse yksinäisyyttä, jos se on vapaaehtoista, sillä jokainen meistä haluaa joskus olla rauhassa tai ei jaksa keskustella kenenkään kanssa. Negatiivinen yksinolo eli yksinäisyys on ahdistavaa. Voisimmeko me työpaikallamme olla aloitteellisia ja vaikka vain ensi alkuun tervehtiä sitä työntekijää kenen kanssa työskentelet, mutta jolle et ole sanonut sanaakaan ehkä koskaan. Tällä ihmisellä voisi olla paljonkin sanottavaa ja kysyttävää vaikka työhön liittyvissä asioissa, mutta hän ei ole uskaltanut tai kehdannut kysyä. Ainakin voimme kaikki yrittää ja sillä voi jo saada jollekin hyvän mielen pitkäksi aikaa.

Hyvä esimerkki työpaikalla on se, kun olemme esimiehen pitämässä palaverissa ja hän kysyy, että onko jollain jotain kysyttävää tai sanomista, niin kaikki ovat hiljaa ja siinä tilanteessa yksin. Emme uskalla avata suutamme vaikka meillä olisi valtavasti sanottavaa ja hyviä ideoita. Kun palaveri sitten loppuu monet keskustelevat asioista keskenään. Todennäköisesti me pelkäämme sanovamme tai kysyvämme jotain tyhmää. Miksi emme uskalla sanoa asioita kaikkien kuullen? Emme ole silloin yksin!

Joulu tulee ja monelle joulu on yksinäisyyden aikaa pitkin pyhineen kun ei ole ketään kenen kanssa siitä voisi iloita, jakaa sitä, saatikka että saisi ja voisi antaa lahjoja ja syödä joulunajan herkkuja. Tässäkään ei voi yleistää kaikkia yksinäisiä.

Nostan hattua teille, jotka yksin olette olleet monet joulut, oli kyse sitten omasta tahdosta ja halusta tai olosuhteiden pakosta. Olette oikeasti vahvoja kun siihen pystytte. Itselleni se tuottaisi kovasti vaikeuksia enkä pystyisi siihen, kun olen aina pitänyt Joulusta, jouluruokien laitosta ja lahjojen antamisen ilosta kaikille. Mietin niitä mummoja ja pappoja kenen luona kukaan ei käy tai kellä ei ole oikeasti taloudellisia mahdollisuuksia nauttia joulusta tai niitä monia työkavereita jotka tänäkin jouluna ovat yksikseen.

Viereisen kuvan myötä Toivotan Kaikille Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2018.

Tuula Syrjäläinen
työsuojeluvaltuutettu Hki pok

PAU käynnisti pääluottamus- miesvalinnat 2017

PAU on käynnistänyt pääluottamusmiesten valintamettelyn. Tavoitteena on, että eri toimipaikkojen pää- ja varapääluottamusmiehet olisi valittu kuluvan vuoden loppuun mennessä. Vaalitoimikunnan puheenjohtaja työsuojeluvaltuutettu **Tuula Syrjäläinen** käynnisti Helsingin postikeskuksen vaalit.

Pääluottamusmiehdokkaana oli vain **Jari Pellikka**, joten hänet valittiin suoraan pääluottamusmieheksi. Varapääluottamusmiehdokkaksi olivat ilmoittautuneet **Eija Heikkilä, Jouko Luttinen, Pasi Poussu** ja **Pertti Touhonen**. Näin ollen vaalitoimikunta päätti, että ehdokaiden kesken järjestetään uurnavaalit Helsingin postikeskuksen Tunnelitorilla 23.11. klo 10–24.

Vaaliurnana toimi perinteinen vanha postilaatikko.

Vaalipäivän aamuna toimikunnan jäsenet **Maarit Kuikka, Topi Saksala, Ilkka Silo** ja **Tuula Syrjäläinen** toivat vaaliurnan Tunnelitorille ja laittoivat paikan äänestyskuntoon. Toimitsijoiksi tulivat aamupäiväksi mukaan myös **Marko Määttä** ja **Jarno Laamanen**. Minä **Jari Havunen** hoidin **Olli Asikaisen** kanssa iltavuoroa. **Pekka Herranen** ja **Merja Rauhavuori** tulivat avustamaan yövuoroaikaan.

Hauska yhteensattuma vaalien aikaan oli se, että aamu-**Mononen** äänesti ensimmäisenä ja yö-**Mononen** viimeisenä. Vaalitoimikunta kokoontui seuraavana päivänä laskemaan äänet. Tarkistimme ensin uurnan sinetit ja totesimme ne koskemattomiksi.

Ensimmäisen kierroksen äänestyksessä annettiin **205** ääntä, jotka jakautuivat seuraavasti:

Pertti Touhonen	89 ääntä
Jouko Luttinen	56 ääntä
Eija Heikkilä	39 ääntä
Pasi Poussu	20 ääntä

Koska kukaan ei saanut yli puolta äänistä, niin toinen äänestyskierros järjestetään kahden eniten ääniä saaneen ehdokkaan Jouko Luttisen ja Pertti Touhosen välillä joulukuun 7. päivä.

Jari Havunen
Vaalitoimikunnan jäsen

Jaakko Salovaara työskentelee ulkomaan postin parissa ja varapääluottamusmiehenä

Jaakko Salovaara rentoutuu vapaa-aikanaan soittamalla kitaraa.

Salovaara tuntee hyvin ulkomaan postin toiminnot, sillä hän on tehnyt töitä siellä pitkään ja monessa paikassa. Myös logistiikkakeskus on tullut tutuksi parin työkomennuksen myötä.

- Postityöntekijän palkka oli parempi kuin teknisen piirtäjän. Ja työaika oli lyhyt, urakkatyö aamu seitsemästä yhteen. Toisaalta teknisen piirtäjän työnäkymät olivat huonot, kun valmistuina -95 lama-aikaan, Salovaara perustelee postityöhön tuloaan. Ennen teknistä piirtämistä hän opiskeli ammattikoulussa talonrakentajaksi peruskoulun jälkeen.

Ympyrä on sulkeutunut ja hän on jälleen töissä samassa paikassa, mistä aloitti aikoinaan, nyt ulkomaan postituotannon kauttakulkutoimistossa vuonna 2017.

- Purin postirekkoja ja kontteja maailmalta käsillä ja hihnan avulla.

Haimme myös Helsingistä Pietarin junalta posteja. Aloitin perinteisesti kesätyöntekijänä ja jatkoin määräaikaisten töiden tekijänä. Armeijan suoritin välissä Hyrylän ilmatorjunnassa.

Armeijan jälkeen Salovaara sai pestin kotimaan yölentotoiminnasta osana ryhmää, joka lähetti ja vastaanotti ykkösluokan kirjeitä ja paketteja, jotka piti saada nopeasti lähtemään pohjoiseen Suomeen. Yt-neuvottelujen myötä Salovaara on pariin otteeseen hakenut vauhtia logistiikkakeskuksen töistä. Tehnyt koontilokerotyötä, kotimaan postin pakettiliusutyötä, varastonhoitoa ja vastaanottolaiturityötä muun muassa.

- Siellä sun täällä postissa eri paikoissa. Työt ovat joko loppuneet tai ne on siirretty usein siitä paikasta, missä olen työtä tehnyt, näin hän kuvailee työpaikkavaihdoksiaan.

Salovaara kertoo olleensa joustava työnantajaa kohtaan ja siirtyneensä aina sinne minne on pyydetty ja myös Yt-neuvotteluissa käsketty. Vuonna 2008 hän palasi samaan vastaanottotyöhön, mitä teki 90-luvulla. Ja on siellä sittemmin pysynyt. - Fyysinen kuormittavuus, huonot laitteet ja tilat asettavat haasteita päivittäin, ja kiire. Edetään koko ajan periaatteessa kelloa vasten. Olen totunut siihen vuosien saatossa.

En osaa ajatella, että työtä voisi tehdä hitaamminkin, Salovaara kuvailee työtään. - Kun lentokone laittaa luukun kiinni, sinne ei enää mitään laiteta.

Tavoitteena on edunvalvonta työnä

- Itse asiassa olen saanut aivopesun kauttakulkutoimistossa silloin kun siellä oli töissä Posti- ja virkamiesliiton alueellinen pääluottamusmies Heikki Laitinen. Liityin liittoon heti seuraavana vuonna. Postiliiton Hannu Sojakka oli myös vaikuttamassa asiaan.

Varapääluottamusmiehehdokkaaksi Salovaaraa pyydettiin vuonna 2013, kun hänen edeltäjänsä Esa Harra jäi osa-aikaeläkkeelle. Hänet valittiin tehtävään kesken kauden kahdeksi vuodeksi. Luottamustoimi on nyt kestänyt lähes neljä vuotta, kun työnantaja ei ole suostunut sopimaan työpaikkojen edunvalvonta-alueista ennen kuin tällä TES-kierroksella painostuksen alla.

Nyt Salovaara hakee pääluottamusmiehen paikkaa nykyisen Isto Kuusiston, Aleksi Anderssonin ja Aydemir Nezhinin kanssa. Ehdokkaan tulisi saada ensimmäisellä kierroksella vähintään 50 % äänistä.

- Tällä kertaa haen varsinaisen paikkaa. Olen ollut mukana kahdeksassa

Salovaara on entisöinyt paljon Volkswageniteita, kuvassa yksi niistä Volkswagen Kleinbus vm.1965.

Yt-neuvottelussa, joten miksi en myös voisi hoitaa tätä pestiä. Olen ollut töissä Logistiikkakeskuksessa ja tunnen taloa. Nykyisessä edunvalvonnassa meillä on hyvä porukka ja yhteistyö on saumatonta. Ja vanha sanonta pitää paikkansa: Huonot esimiehet tekevät hyviä luotamusmiehiä.

Varapääluottamusmiehen roolissa Salovaara pitää helppoina palkka- ja työaika-asioiden ratkomista, koska niistä on tarkat tiedot työehtosopimuksessa. Vaikeuksia sen sijaan tuottavat esimerkiksi huomautukset. -Vaikeat asiat vaativat aikaa, että pääsee sisälle asiaan, kun tunteita on usein pelissä puolin ja toisin. Tyypillinen hankala asia on se, että työntekijä on saanut jonkun kirjallisen huomautuksen ilman hyvin perusteltua syytä. Henkilö ei ole tyytyväinen siihen. Yhdessä pohdimme asiaa, yritämme neuvotella työnantajan kanssa ja pyrimme löytämään molemmille osapuolille sopivan ratkaisun siihen.

Salovaara painottaa, että koska hän on työntekijä, kollegan on helppo lähestyä häntä. Parasta työssä on hänen mielestään se, että saa auttaa ihmisiä ja toimia henkilöstön äänitorvena. Vaikeinta sen sijaan on neuvotella sellaisten henkilöiden kanssa, jotka eivät halua neuvotella. Hän myös harmittelee sitä, että työnantaja ei halua laittaa asioita paperille. -Vaikea on neuvotella Yt-lakien 6. ja 8. luvun mukaisesti, kun tilaisuuden tulos on päätetty jo ennen niitä. Ja ison kirkon kaiku toimii niin, että myös Ulkomaan postin on täytynyt mennä flow:n mukana ja siinä käsitellään niitä toimintoja, joissa ei olisi enää siirto- tai pienennysmahdollisuutta. Tehdään vääriä asioita väärissä paikoissa.

Jaakko Salovaara on toiminut varapääluottamusmiehenä ulkomaan postissa lähes neljän vuoden ajan.

Siipitien tulevaisuus näyttää valoisaalta?

Salovaaran mielestä Siipitiellä eletään tällä hetkellä murrosvaihetta.

- Toivomme uutta tilaa. Tämä talo on niin nähty, seinät tulivat vastaan. Vanha lentokonehalli ratkeaa liitoksistaan. Siellä on huonot hihnat ja vanhentunut laitteisto aiheuttaa haasteita.

- Tällä hetkellä töitä on, vuokratyövoimaa voitaisiin vähentää ja ottaa omia työntekijöitä. Sama koskee Logistiikkakeskusta.

Hän harmittelee sitä, että edellisen Yt-neuvottelun myötä Airside, oma osasto ja joustava kolmivuorotyösystemi lopetettiin. Tilalle tuli kolme ryhmää: aamu, ilta ja yö.

- Niin hävisi vuorojen liikuteltavuus, mahdollisuus tehdä erilaisia vuoroja,

vaikka se oli työntekijöiden elpymisen ja työhyvinvoinnin kannalta se suola, oleellinen asia. Subjektiivinen vuoronvaihto-oikeus hävisi samalla. Paikkaukseen täytyy käyttää vuokratyövoimaa kun korvaaja pitää löytää oman vuoron sisältä.

Anne Kettunen

Nimi: Jaakko Salovaara

Ikä: 42 v

Asuinpaikka: Tuusula

Siviilisääty: naimisissa, lapsia

Harrastukset: Autojen entisöinti, kodin remontointi, kitaransoitto, mökkeily

Jan Ekblad kertoo työpäivästään

Kupa -laiturilla

Jan Ekblad. Kuva Jari Havunen

Suurin osa Jan Ekbladın vuorokaudesta kuluu työssä ja matkalla Helsingin postikeskukseen. Raskas Kupa-järjestäjän tehtävä koettelee myös vajaakuntoista kroppaa.

Kerron omasta normipäivästäni ja sen ajankäytöstä. Herätys Lohjan Virkkalassa yhdeksän jälkeen. Suihku, aamupala, Facebook-viestien lukeminen sekä Vilin ja Urhon, meidän koirien, käyttäminen ulkona. Noin kymmeneltä lähdän kävelemään kohti Virkkalan Fatjan pysäkkiä. U -bussi Virkkalan Risti-Helsinki Kamppi on perillä noin puoli yksitoista.

Työmatkalla luen Iltalehteä puhelimesta, selailen lisää Facebook -viestejä, ja saatan viestitellä kavereille. Kuuntelen uutta ja vanhaa musiikkia Deezeristä ja yritän nukkua bussissa 20-30 minuuttia. Bussi tulee Helsinkiin vähän ennen 12. Bussiterminaalista matkaan metrolla ja paikallisjunalla yhden pysäkin Pasilaan. Itä-Pasilan virastotalolla tapaan usein työkaverini, jonka kanssa tulemme bussilla 50 Ilmalaan työpaikallamme Helsingin Postikeskukseen. Matkalla moikkaamme bussin ikkunasta Ilmalassa MTV :n kohdalla yhtä työkaveriämme ja hänen kolmea koiraansa.

Työaikani alkaa Kupa -laiturilla klo 13.15. Työnimikkeenä on Kupa -järjestäjä. Puoli kuuteen asti illalla tyhjenämme välillä kahta paketti- ja kirjeihnnä. Selvittelemme posteja useaan eri rullakkoon ja paketit laitamme

00-14 ja 15 -99 Ulk -häkkeihin. Särkyvät, särkyneet ja epämuotoiset kirjeet sekä paketit omiin rullakoihinsa.

Tämän lisäksi autoista tulee kolmelta laituripaikalta sekarullakoita, tömmissäkkejä, tyhjiä rullakoita, laatikokorullakoita, pakettirullakoita, valmiita toimipaikkarullakoita, valmiita hinnoittelupalvelun ja tulotarkastuksen rullakoita sekä maksikirjeitä ja lehtiä. Jonkin verran tulee myös isoja lavalähetyksiä.

Ruokatauon ja vaatteiden vaihdon jälkeen kuuden maisa menen auttamaan työkavereitani Vastaanoton Selvitäksen sisärinkiin. Työtehtävämme on high -rullakoiden selvittely ja koodaus loppuillan ajan ilta yhdeksään asti. Kyseessä on siis normaali postitoiminta, selvittelyä pääsääntöisesti. Hyvin lähellä samaa työtä mitä tehdään myös Kupa -laiturilla tai sekarullakoissa.

Työ on ollut ihan mukavaa ja olemme tähän asti pystyneet tekemään työmme tosi huolellisesti ja nopeasti. Työtä on riittänyt yli viisinkertainen määrä Selvityksen ringissä oleviin työntekijöihin verrattuna. Silti meille vähän väliä on tultu valittamaan, että emme tee tarpeeksi työtä tai pidämme liian pitkiä taukoja. Me kolme tai välillä neljä olemme kuitenkin tehneet aina reilusti enemmän työtä kuin muut. Työ on raskasta ja nopeatempoista. Tilaa ei ole paljon. On paljon raskaampaa purkaa rullakoista hihnalle laatikoita ja muuta postaalista materiaalia kuin Kupa -laiturin hihnoilta.

Työ laittaa puuskuttamaan

Usein olen raskaan ruuminrakenteeni ja hajonneiden paikkojeni, olen 1.2 keuhkon mies, takia jo ihan liian lopussa ennen toista työtehtävääni. Tähän ei tarvita enää uudestaan mitään kahden tunnin ruuhkahuippuja tai Black Friday -päiviä tai edes joulukuun alun ruuhkia. Välillä en saa edes kunnolla happea kuin toisella toimivalla keuhkollani - ja kovan fyysisen työsuorituksen takia voin joutua puuskuttamaan jopa varttitunnin.

Minun on pakko juoda paljon vettä, jotta saisin lisähappea. Minulle tehtiin 2014 verkostopalaveri. Kävin jopa Helsingin Forumissa kaksi kertaa näyttämässä keuhkoni erikoislääkärille, joka totesi, että hapenottookykyni on todella huono. Minusta ei tule enää koskaan mitään huippusuorittajaa Helsingin Postikeskuksen pääradalle. Sille samalle tunnelin numeroidulle radalle, jossa Arto Bryggare aikoinaan harjoitteli.

Aikoinaan en päässyt uusiin helpompiin töihin. Olisin halunnut päästä uudelleen tekemään esimerkiksi susikirjeitä tai paikkausta. Näitä töitä tehtiin paljon kun olin Erpa:ssa kirjoilla 13 vuoden ajan kevääseen 2016 asti. Tosin tammikuusta toukokuuhun 2016 olin vuorotteluva-paalla. En vain silloinkaan oikein jaksanut näitä ylipitkiä päiviä. Nyt olen kotona arkisin lähes puolilta öin. Työmatkoihini kuluu viisi, kuusi tuntia ja kilometrejä tulee 146 päivässä. Lähes koko vuorokauteni kuluu siis työmatkoihin tai töitä tehden.

Ei tällaista oravanpyörää enää jaksakaan. Olen jo täyttänyt 50 vuotta ja keskiraskas työ, jatkuvien toistojen takia jopa raskas työ, vie minusta kaikki mehut. Nukkumaan menen yleensä noin yö kahden jälkeen, yritän nukkua seitsemän tuntia joka päivä. Se on yleensä riittänyt, mutta valitettavasti selkä, olkapää ja niska voivat olla ihan liian jumissa työpäivän jälkeen ja päät särkeä. Joudun vähän väliä syömään erivahvuisia tulehduskipulääkkeitä eri vaivoihin ja nukkuminen voi välillä olla todella huonoa. Usein edes itsensä pakottaminen uneen ei enää onnistu.

Minun olisi päästävä hyvinkin pian helpompiin töihin postikeskuksen sisällä, saada vaihdettua työpaikkani Lohjalle kahdeksan kilometrin päähän (08100 jakelu, 08150 jakelu ja terminaali) tai vaihtaa kokonaan työpaikkaa. Mittani alkaa vaan olla täysi. En jaksakaan enää tätä postikeskuksen hommaa. Moni asia on ryssitty ihan päin jotain ja työmoraali tuntuu monella muullakin vanhemmalla työntekijällä olla vähän sinne päin. Mistään ei enää tunnuta välittävän, uusia työmenetelmiä tuodaan ihan väärin paikkoihin ja menetelmiä muutetaan vaikka kesken päivän. Missään ei tunnu olevan enää yhtään järjen hiventä.

Isot herrat tekevät väärä päätöksiä

Kaikista eniten pihalla tuntuvat olevan esimiehet, joita vaihdettiin syksyllä postikeskuksessa. Lipasta yksi esimies jäi eläkkeelle tai vaihtoi kokonaan uusiin hommiin. Jokaisen esimiehen toimenkuvaa ja työryhmää laajennettiin. Valitettavasti liikaa väärä ratkaisuja tehtiin. Osa toimivista osastokohtaisista ratkaisuksista purettiin vailla mitään järkevää syytä.

Näitä päätöksiä ovat taas olleet tekemässä meidän isommat herrat ja pomot, jotka eivät ymmärrä mitään postin tuotannosta tai työtavoista. Heillä ei ole oikeaa näkemys-

tä asioista, eivätkä he varmaan edes muista sitä seikkaa, että suurin osa postitoimipaikoista on lopetettu ja muutettu asiamiesposteiksi. YPV-lajittelu aiheuttaa sen tosiasian, että joka päivä posti tulee sekaisempaan postikeskukseen, mikä aiheuttaa sekarullakoissa parin tunnin ylimääräisen homman ja se voi kaataa tiettyinä päivinä jopa ajallisesti koko postaalisen prosessoidun järjestelmällisen toiminnan postikeskuksen sisällä.

Posti on päättänyt ruohonleikkuu-uransa. Hoivatyö ja ruokajakelut jatkuvat. Ennen lumitöitä haravoidaan lehtiä ja kerätään niitä kuljetettavaksi pois pihoilta. Mikä on postin seuraava aluevaltaus? Nämäkin kuulostavat toisinaan mielenkiintoisemmilta kuin suurin osa Postin nykyisistä normaalitöistä. Maailma pitää vielä pelastaa ja postin talous tasapainottaa herrojen pelleilyjen ja epäonnistuneiden bisnesten takia.

Nyt on jälleen kerran uuden pikapalaverin paikka. Tehokolmikko ”kultaiset postipojat” Susi-Tompa, Sir Havu Mix-a-lot ja Vinyyli-Ekvald kokoontuvat pian laiturin trukikuskien taukotupaan munkkikahveille pohtimaan Postin uusia tulevaisuudennäkymiä.

Oikein hyvää joulua 2017.

Ratkiriemukasta uutta vuotta 2018 – varsinkin kaikille duunariportaana postityöntekijöille. Meissä elää Postin tulevaisuus.

Jan M. Ekblad

Laituritoiminnat, Hki Pok

Voutilasta kajahtaa 37.

Viime numerossa Pasilli 3/2017 toivotin kaikille hyvää syksyn jatkoa, mutta olisi varmaan pitänyt toivottaa sitä myös itselleni, sillä olen ollut reilut viisi viikkoa kuumeetoman keuhkokuumeen kourissa. Nytkään olo ei vielä ole kuin noin 85 % entiseen verrattuna.

Siipitien Ulkomaan tuotannossa valittiin uudet luotamusmiehet lokakuun puolivälissä ja ainoastaan yhdellä osastolla käytiin vaalit.

**Aamuvuoro1 Kovanen
Jukka Kosonen,
varalle Juha Järvinen**

**Aamuvuoro2 Liimatta
Jaakko Salovaara,
varalle Mika Heikkinen**

**Iltavuoro Pääkkönen
Äänestyksen jälkeen Marko Heikkilä,
varalle Ali Lampi**

**Yövuoro Hoberg
Timo Poikolainen,
varalle Outi Heikkilä-Toni.**

Yksi luottamusmies lisää entisen kolmen sijaan, hienoa!

Muutenkin Siipitiellä on meno ja pikkuhiljaa myös motivaatio parantunut, koska uusi tuotantopäällikkö **Sanna Hännikkälä** on aloittanut erittäin lupaavasti ja työntekijäläheisesti uuden hommansa. Iltavuoron työntekijöitä kierrätetään aamuvuoroviikoissa yksi työntekijä/aamuviikko saapuvan Kiinan tavarahan hihnalla motivaation lisäämiseksi ja ilmapiiriin parantamiseksi. Mastohallin tilan vuokraus Finnairilta jouluruuhkan ajaksi oli hieno asia, koska nyt työtä voidaan tehdä sisätiloissa.

Ensi vuoden alussa tarkastelussa ovat mahdolliset lisärekrytoinnit, koska saapuva Kiinan tavara ja Transitposti on lisääntynyt melkoisesti. Tavaramäärä Siipitiel-

lä on kokonaisuudessaan kasvanut ja plussan puolella ollaan reilusti viime vuoteen verrattuna.

Loke:ssa tavaramäärän on ennustettu kasvavan loppuvuoden osalta 10-15 %, joka tarkoittanee sitä, että tänä vuonna yhden päivän kokonaisajo ylittää maagisen 180 000 kpl rajan.

Muutoksia tapahtui marraskuun alussa, kun uutena lajittelupäällikkönä aloitti **Maiju Huttunen**, joka korvaa **Osmo Uusitalon**. Huttunen perehtyi Loke:n toimintaan ensin pari kuukautta ja aloitti siis marraskuun alusta, eikä voi moittia ainakaan näin aluksi hänen toimintaansa. Loke:ssa on ollut melko seesteistä tavarahan paljouden lisäksi. Sairauslomaprosentit ja työtapaturmat ovat kääntyneet laskuun, joten iso peukku sille.

Uusi työehtosopimus saatiin solmittua 26.9.2017 ja palkankorotuksiakin on vihdoin luvassa. Meidän alallamme se tarkoittaa neljän suuren, eli paperin, puun, metallin ja kemiallisen metsäteollisuuden palkankorotuksien keskiarvoa. Paperi on ainoa, joka ei ole vielä päässyt sopimukseen palkankorotuksista. Meille PAU:n jäsenille on tulossa noin 3,3 % korotus, joka olisi kaksivuotinen niin, että palkat nousisivat ensimmäisenä vuonna noin 1,7 % ja toisena vuonna noin 1,6 %. Palkankorotukset tulevat meille takautuvasti 1.11.2017 alkaen ja ovat maksussa, kunhan paperi pääsee sopimukseen omista korotuksistaan.

TES-neuvottelujen yhteydessä päästiin myös sopimukseen työnantajan kanssa edunvalvontaorganisaatio-neuvotteluista, vihdoin!

Uusien valtakunnallisten ja alueellisten pääluottamusmiesten kausi alkaa ensi vuoden alussa. Tosin Käsittelyn ja kuljetuksen valtakunnallisen pääluottamusmiehen kausi vasta 1.4.2018.

PAU:n liittohallitus valitsi uudet valtakunnalliset pääluottamusmiehet ja työsuojelun erityisvaltuutetut kokouksessaan lokakuun lopulla, mutta ilman suurta farssia siitä ei todellakaan selvitty. Käsittelyn ja kuljetuksen valtakunnalliseksi pääluottamusmieheksi olivat ehdolla **Jari Pellikka, Tommi Matilainen** sekä **Jukka Kalliokoski**. Suurin piirtein kaikki Käsittelyn ammattiosastot Suomessa olivat Jari Pellikan takana, mutta kuinka ollakaan, valinta meni muutaman hallituksen jäsenen pyynnöstä äänestykseen ja niinhän siinä vaan kävi, että Kalliokoski voitti Pellikan äänestyksessä äänin 7-6.

Äänestyksen tulos on sellainen, ettei sitä voi mitenkään ymmärtää eikä sulattaa, vaikka henkilöitä vastaan ei mitään sinällään olekaan. Osastojen esityksiä ei tässä kunniotettu kyllä millään tavalla. Pellikalla oli yli 2300 jäsentä tukenaan eri osastoista ympäri valtakuntaa, kun taas Kalliokoskella vaivaiset noin 300 jäsentä. Muutaman Käsittelyyn kuulumattoman hallituksen jäsenen ansiosta emme saaneet sitä lopputulosta, mitä halusimme. Suurin vääryys on se, että jäsenistön äänellä ja tuella ei

ole mitään merkitystä, ja tämä jos mikä herättää kyllä jälkipyykkiä varmasti vielä pitkään!

Loke :ssa on myöskin luvassa alueellisen pääluottamusmiehen vaalit, jotka saadaan varmasti käytyä vuoden loppuun mennessä. Ehdokkaitakin on kuulemma tyrkyllä neljä meikäläisen paikalle. Pelätään pahinta ja toivotaan parasta, vai miten se sanonta kuuluu.

Hyvää loppuvuotta 2017, Rauhallista Joulun aikaa, sekä hyvää uutta vuotta 2018 kaikille minunkin puolestani!

Isto Kuusisto

päälouottamusmies

Loke, ja Ulk Siipitie

040 822 9515

isto.kuusisto@posti.com

Mitä järkeä on YPV -lajittelussa?

YPV -lajittelu alkoi ainakin Helsingin postikeskuksessa tämän vuoden kesäkuussa. Se on Käsittelyn iso paha painajainen. Käsittelytapaan tehtiin sellainen muutos, että tuotteet lajitellaan 18 eri laatikkoon. Joulupostin aikaan laatikoita voi olla vielä lisäksi; ehkä jopa yli 20. Lisäksi tietysti monet eri tuotteet otetaan erikseen omiin rullakoihinsa kuten aina ennenkin. Lisänä vielä kolme uutta rullakkoa: rullaleimattavat kirjeet, valmis YPV -manu - esimerkiksi Ulk -palautukset ja Hong Kongin mainokset, kakkosluokan isot ja pienet koneleimattavat valmiskuoret, joita on alettu leimata oikein urakalla viime aikoina kun media kirjoitti syksyllä paljon juttuja leimamattomista kirjekuorista ja korteista.

Olen sitä mieltä, että tämä on suurimmalle osalle työntekijöistä ihan liian vaikeaa ja hidasta. En itsekään pysty hahmottamaan tätä asiaa 100 %:lla tavalla. Jokainen meistä tekee virheitä. Myös robotit, jos ne ohjelmoidaan väärin. Me emme ole androideja tai cyborgeja, vaikka minulla onkin sisälläni metalliin ja goretexiin vaihdettu ruumiinosa, eli tekopallea. Meidän "supersankarikolmikomme" tekee edelleen vastaanoton laiturityötä, vaikka tällä hetkellä olemmekin lainassa ihan väärällä kohtaa vastaanottoa.

Mielestäni tämä työ ei kuulu meidän tehtäväksi, koska tällaista turhauttavaa ja hidasta YPV-selvitystä ei tehdä sekurullakoissa, Kupa -laiturilla tai edes Hipan esiselvityspisteessä. YPV -tuotteet eivät ole menneet kunnolla perille myöskään toimipaikkojen tai asiamiespostien ihmisille. Onko heillä edes aikaa käsitellä niitä, tai edes kiinnostusta siihen. Tai onko kukaan edes käynyt opastamassa heitä tähän uuteen ja ihmeelliseen maailman mallistavaan "ainoan oikeaan" käsittelytapaan?

YPV -käsittelyä ei aina ole edes aikaa tehdä oman työn ohessa. Tavarat voivat niissä olla täysin sekaisin ja ne pitäisi selvitellä. On rullaleimattavaa, ykkösluokan postia, maksikirjeitä, asiakaspalautuksia, leimattavia isoja ja pieniä kirjeitä jne. Ota niistä sitten selvää.

Ja kuten jo aiemmin sanoin on vaikeaa päättää nopeasti mitä mikin tuote on, vaikka osa onkin selvää. Meillä kuitenkin postitoimipaikan tarralappu kirjekuoreissa ilman economy- merkintää on ennen ollut aina 2. luokan postia. Myös koodaustapaa on muutettu – eikä suinkaan helpompaan suuntaan.

Sitten kysymyksiä, joita tämä jo syntymävaiheessa kuolleeksi sudeksi todettu käsittelytapa on tuonut vilkkaasti toimivaan päähäni:

1. Miksi YPV -lajittelu on nyt Helsingin Postikeskuksen selvityksen prioriteetti numero 1?
2. Kuka idiootti keksi näin kuolleen idean?
3. Miksi sitä ei tehdä Kupa -laiturilla tai sekurullakoissa?
4. Miksi Helsingin Postikeskuksen Selvityksessä pitää olla oma YPV manuaalinen lajittelu, kun Hki Pok :ssa on myös oma manuaalisen lajittelun osasto?
5. Miksi tällainen ylimääräinen työ tehdään kun postit saatetaan laittaa jo Hki Pok :n sisällä suorina toimipaikkakohtaisina laatikoina tai nippuina eteenpäin?
6. Miksi tällainen ylimääräinen työ tehdään kun jakelu kuitenkin sekoittaa heti postit?
7. Miksi ihmeessä työntekijät eivät ole saaneet olla päättämässä tästä uudesta työtavasta? Nyt kaikki asiat on vain runnottu läpi kysymättä työntekijöiden mielipidettä siitä. Ennen sentään työntekijät olisivat saaneet äänensä kuuluvuun ja mahdollisesti äänestäneet tällaista uutta ja turhauttavaa työtapaa vastaan.
8. Jaetaanko yritysposti nyt eri päivänä kuin normiposti? Onko tämä syy tähän omituiseen erityiskäsittelyyn? Miksi Posti kusee nyt omaan nilkkaansa?

Nyt olisi käynti K-Raudassa paikallaan.

Sieltä voisi hakea Jäspin YPV 40 -puukattilan ja polttaa kaikki turhat murheet siinä saman tien.

Jan Ekblad

vastaanotto, Hki Pok

Pojan koirat ja kissat ovat tulleet Kaisu Aholle rakkaiksi ja hän esittelee niiden kuvia mielellään.

Kaisu Aho nauttii eläkeläisen vapaudesta

- Sitähän minä tein ja tykkäsin siitä. Minun mielestäni siinä oli oma viehätyksensä, vaikka omalla tauolla sitä tein. Kun en ollut töissä niin kaipasivat. Välillä oli niin kiirettä, että pomo sanoi, että pitää tulla takaisin töihin ja jonkun tuurata minua.

Näin Aho kuvailee kahvilan hoitoaan yövuorossa Helsingin postikeskuksessa. Hän on kuullut, että kahvin keitto on siellä sittemmin loppunut ja ihmettelee, että miten yövuorolaiset pärjäävät ilman kahvilaa?

Kaisu Aho työskenteli postikeskuksessa 37 vuotta ennen eläkkeelle jäämistään. Ensimmäinen vuosi meni osa-aikaisena, sillä samaan aikaan hänellä oli osa-aikainen työ kauppa-apulaisena konditoriassa.

Ahon ura postissa oli monipuolinen: osoiteselvitystä, lajittelua, yleistä selvitystä ja vähän konelajittelua.

- Tykkäsin olla postissa. Riippuu itsestä miten tulee toimeen isossa porukassa. Oli kivoja työkavereita, joita tapasin aina vapaa-aikanakin.

- Työtarvikkeet olivat alkeellisia. Tuolit olivat epämukavia, rohjottivat sinne tänne. Välillä sai pelätä, että pysyvätkö ne ehjänä työvuoron ajan. Jotkut hyllyt olivat niin korkealla, että piti kurottua ja niillä oli pölyä. Ilmastointi oli huono, talvella oli kylmä ja kesällä kuuma.

Meteliäkin oli, välillä korvat vinkuivat kun tulin kotiin. Trukit ja muut pitivät ääntä.

Aho ulkoilee päivittäin

- Kaksi kuukautta oli sellaista, että herra jestas mitä tästä tulee. Vähän aikaa oli ahdistavaa. Työterveyshuolto katkesi. Välillä tuntuu, että on postia ikävä, työkaverin kanssa mietittiin, että mennäänkö käymään työpaikalla joku kerta.

Sitten Aholle alkoi tulla kutsuja tutuilta, pihatalkoita, pojan eläinten hoitoa **Inkan**, pojan avecin kanssa.

- Hän on ollut minulle hyvänä tukena, vahvaluonteinen nainen, joka pyysi mukaan, lähtemään pois kotoa.

Aho pitää eläkeläisen vapaudesta ja matkailusta.

- Vapaus, saa itse valita mitä tekee. Päivät menevät niin joutuin, ettei mukana pysy. Kun riittäisi vaan terveyttä, ettei jäisi sängyn pohjalle. Nyt on aikaa ollut enempi tava-ta tuttuja, ihmissuhteetkin kärsivät kun olin töissä.

- Pääsee aina matkustelemaan, kun ei ole työstä kiinni.

Nytkin olen lähdössä Ruotsiin Oloneuvos-pikkujouleuristeilylle. Käyn ulkomailla joka vuosi. Seuraava kahden viikon etelän loma on jo varattu ystävän kanssa ensi kesäksi. Aho on myynyt paljon huonekaluja ja tavaraa pois, mutta kertoo elävänsä ihan hyvin omalla eläkkeellään. Hän myöntää myös olevansa tarkka rahasta.

- En käytä alkoholia enkä tupakkaa, olen kahviuoppo, hän letkauttaa.

Kaisu Aho käy kävelyllä lähiympäristössä ja metsässä niin yksin kuin ystäviensä kanssa. Hän myös pyöräilee naisseurueen kanssa pitkähköjä joskus 30 kilometrinkin lenkkejä kesäisin. Käytössään hänellä on perinteinen Ainotar-pyörä, jotta kunto pysyy hyvänä. Ulkomailla hän myös käy uimassa meressä, mutta ei pidä uimahalleista. Ja ompelun Aho aikoo aloittaa heti, kun saa koneensa takaisin lainasta.

- Käyn kaksi kertaa kuussa postin eläkekerhossa Hakaniemessä. Siellä laulamme, puhumme ja nautimme kahvia kahvileivän kera. Juhlimme myös pyöreitä vuosia. Käyn myös Tikkurilan kristillisen eläkekerhon järjestämillä reissuilla. Viimeksi olimme Vihdissä.

Eläimet ovat tulleet Aholle rakkaiksi eläkkeellä ollessa. Hän ulkoiluttaa poikansa kissoja **Leenua** ja **Arskaa** kesäisin sekä koiria **Ronjaa** ja **Almaa** ulkona lähialueella, kun ne ovat hänellä hoidossa. Pojan luona Rajakylässä hän käy myös ja yhdessä he menevät Sipoon metsiinkin retkille koirien kanssa.

- Ihmiset osaavat puhua. Eläimet näyttävät omalla laillaan, että tykkäävät. Minulla on hirveä ikävä niitä aina. Kissat olivat minulla hoidossa viime kesänä kuukauden verran kun poika ja hänen avokkaansa olivat asuntovaurulla koirien kanssa Purhon camping-alueella lomailemassa.

Kaisu Ahon lapset käyvät hänen luonaan ja hän heillä. Toisella pojalla on kaksi Chi hua hua-koiraa lemmikkeinä. Hän asuu vähän kauempana, Nastolassa oman perheensä, **Niko**-pojan ja **Noora**-tytön kanssa. Nooralla

on myös oma lapsi. Aho on siis myös isomummi kaksi-vuotiaalle **Safina**-tytölle.

Eläkkeellä olo on sujunut leppoisasti.

- Kun ensi kuukaudesta selviää, niin loppu on mukavaa, kunhan ei vaan sorru alkoholiin, Aho lähettää terveisinä tuleville eläkeläisille.

- Ei ole tullut nyt mitään kuolemantapauksia, työelämässä ollessa niitä tuli, veljen ja äidin kuolema.

Minulla oli vähän aikaa sitten voimakas flunssa, kova yskä, jouduin vuoteeseen ja ruusu puhkesi.

Haluun toivottaa hyvää joulua ja uutta vuotta 2018

kaikille postin työntekijöille.

Anne Kettunen

Kaisu Aho tutuissa lenkkeilymaisemissaan Keravanjoen varrella.

Valtion leipäkö pitkä ja kapea?

Aina on sanottu, että valtion leipä on pitkä mutta kapea. Kun katselee palkkatuloja tavallisen postityöntekijän silmin niin eivät palkankorotukset ole olleet kovinkaan huimia vuosien varrella. Ja kun tuo kokemusvuosisikin on vain alkaen kahdesta vuodesta kuutentoista vuoteen.

Nytkin tuleva palkankorotus jää vain muutamiin prosentteihin. Ja silti ylin johto painostaa henkilöstöä ja

vaatii karsimaan kaiken maailman kustannuksia, kuten palkkoja, siirtämällä henkilöstöä esimerkiksi TEAM:in alaiseksi. Näillä tuloillahan ei muutenkaan päästä Suomen kovatuloisimpien ryhmään.

Toista on postin toimitusjohtajalla ja johtoryhmän jäsenillä. Helsingin Sanomien Verokoneeseen on koottu tietoja eniten tuloja saaneista suomalaisista vuodesta 1999 lähtien. Verokone kertoo esimerkiksi, kuinka paljon hyvätuloiset maksavat veroa ja saavatko he ansio- vai pääomatulua. Verovuoden tiedot julkaistaan aina seuraavan vuoden marraskuussa.

Aloitetaanpa vaikka entisellä toimitusjohtajallamme **Jukka Alholla**. Hän jäi eläkkeelle vuonna 2012 ja hänen eläketulonsa viime vuodelta olivat **327 655 €**.

Postin nykyinen johtoryhmä:

Toimitusjohtaja	Heikki Malinen 696 632 €
Johtoryhmän pääjäsenet:	
Postipalvelut	Turkka Kuusisto 425 300 €
Paketti- ja logistiikkapalvelut	Jukka Rosenberg 379 375 €
Itella Venäjä	Jussi Kuutsa, ei tietoja
Opus Capita	Patrik Salinder, ei tietoja
Tuotanto	Yrjö Eskola 244 868 €
Henkilöstö	Jaana Jokinen 250 153 €
Talous ja rahoitus	Sari Helander 319 742 €
Lakiasiantuntija	Kaarina Ståhlberg 197 871 €

Tietenkin on sallittavaa tuo palkkakehitys sillä johtokunta on tärkeässä asemassa yrittäessään luoda tärkeitä strategisia päätöksiä postin tulevasta toiminnasta.

Kaikkia päätöksiä ei tietenkään voi sanoa onnistuneiksi ainakaan työväen kannalta. Jakelun osaltahan nuo koettiin hyvin epäonnistuneeksi kun menttiin uudistusten kanssa peppu edellä puuhun. No joka tapauksessa kun miettii tuota Postin johtoryhmän ansiotasoa niin sillä summalla taloon palkattaisiin uusia postilaisia noin 130 henkeä.

Tai saisimme korjattua Pasilan lajittelukeskuksen uuteen uskoon parantaa ilmastointia, korjata paikkoja ja saada koneet toimimaan.

Jari Havunen,
vastaanotto, Hki Pok

Viisautta Voutilan malliin vol.66

Vihdoinkin on jouluku. Ihmisillä hyvä tahto ja rauha maan päällä. Vai onko?

Meitä ihmisiä on tällä planeetalla noin 7,6 miljardia ja tulemme keskenämme toimeen jotenkuten. Siellä missä ei tulla toimeen, puhuvat aseet. Loke :ssa ja Ulk :ssa on käytössä toisenlaiset aseet kun välejä selvittää.

Yleisin ase on puhua pahaa toisen selän takana ja saada tukea omalle käsitykselleen siitä kuinka huono ihminen toinen on. Hyvin yleistä on myös vahtia toisen tekemisiä ja tekemättä jättämisiä ja saada siitä syy tehdä toisen työntekijän elämä tukalaksi.

Harvoin käydään sanomassa suoraan toiselle mitä ajatellaan ja silloin kun sanotaan ovat konfliktin ainekset kasassa. Mielestäni harva meistä osaa ottaa kritiikkiä vastaan ja pohtia oliko kritiikki oikeutettua.

Kun konflikti syntyy työpaikalla, niin se syntyy yleensä aluksi kahden ihmisen välillä. Konflikti laajenee silloin kun osapuolet hakevat muista työntekijöistä tukea omalle kannalleen; ikään kuin hakien sotilaita taakseen toisen nujertamiseen. Pahin seuraus on se, että konflikti laajenee useamman työntekijän väliseksi jolloin koko työyhteisö kärsii eripurasta.

Mikä meni pieleen kysyy epä tietoinen? Pohditaanpa hieman miksi me ihmiset valitsemme konfliktin vuorovaikutuksen keinoksi. J. Kaiposen teorian mukaan kun kaksi ihmistä riitelee heidän tarkoituksensa on nujertaa toinen sanoin. Kun sanat eivät enää riitä tulevat nyrkkit tehokeinoksi saada asiansa perille. Joskus on myös tilanteita kun puhe ei auta eikä lyödä saa. Silloin tilalle otetaan murjottaminen. Olen vihainen sinulle enkä siis puhu. Jokainen ymmärtää, että murjottaminen ei ole ratkaisukeskeinen tapa lähestyä ongelmaa vaan pitkittää omaa ja toisen kärsimystä. Näin ollen voisi ajatella, että jos konfliktin osapuolten tavoite on saada toinen kärsimään saadakseen oikeutta niin miksi me kutsumme ihmistä, joka saa nautintoa toisen kärsimyksestä? Aivan oikein. Sellainen ihminen on sadisti.

Ei ole olemassa sellaista työpaikkaa, jossa ei olisi ollenkaan eripuraa ja konflikteja. Meidän ei tule kuitenkaan pelätä niitä vaan ottaa niistä oppia. On hyvä harjoitus meille jokaiselle opetella kuuntelemaan toista. Samoin tulisi välttää yksinpuhelua. Älä pelkää puhua toiselle asiallisesti, vaan kohtele toista kuten tahdot itseäsi kohdeltavan. Huutaminen ja toisen pilkkaaminen on jo henkistä väkivaltaa. Oletko juuri sinä tämä ihminen?

Kysyisinpä keneltä tahansa, niin jokainen sanoisi tahdovansa elää sovussa ja rauhassa kanssaihminen kanssa. Kunkin tulisi tarkastella itseään ja miettiä, että miten minä voin kantaa oman korteni kekoon työyhteisön hyvinvoinnin eteen. Vaikka me olemme viime kädessä vastuussa omasta terveydestämme, niin me voimme vai-

kuttaa myös toisen työntekijän hyvinvointiin.

Meillä kaikilla on oikeus mielipiteisiimme, ja kyky olla toisen kanssa eri mieltä. Se ei tarkoita sitä, että asia olisi riitelyn arvoinen. Mikä on riidan funktio? Mitä sinä tahdot kun valitset riitelyn tien?

En yhdy siihen mitä sanotte, mutta taistelen viimeiseen asti sen puolesta, että voitte sen sanoa.

Evelyn Beatrice Hall

ELÄMÄNI FILOSOFIA

Olen käsitellyt masennustani Pasillin sivuilla kaksi kertaa ja olen saanut runsaasti palautetta rohkeudestani kirjoittaa näinkin henkilökohtaisesta asiasta. Tällä kertaa julkaisen otteita mielialapäiväkirjani filosofisesta pohdinnasta. Päivämäärät eivät ole oleellisia vaan itse pohdinta, joka on paikoin todella synkkää.

Sain lahjaksi rikki näisen elämän. Mihin voin palauttaa sen ja saanko ehjän elämän tilalle.

Jos minä olen kone, joka on rikki, niin voiko minua korjata. Osaatko sinä korjata minut... voiko minua ylipäättään korjata. Toiminko minä rikki näisenä vai hajoanko lopullisesti elämän tielle.

Minun pitäisi kuulemma rakastaa itseäni. Ok, istun iltaa itseni kanssa mutta en keksi mitään puhuttavaa itseni kanssa. Minusta

tuntuu, että minä en pidä itsestäni eikä tästä suhteesta tule mitään. Taidan olla hiljaista sorttia, joka ei uskalla tehdä aloitetta.

Ihmiset ovat kuin tähdet taivaalla. Osa loistaa kirkkaina ja tuo lämpöä. Osa taas loistaa himmeinä ja heidän valonsa ovat kaukana. Sitten on ihmisiä, jotka ovat kuin mustat

aukot, jotka imevät kaiken valon taivaalta. Kylmä on olo heidän lähellään.

Elämäni on kylmä paikka. Harvoja ovat ne hetket jolloin saan lämpöä. Tämä kylmyys jäytää sisintäni kunnes olen absoluuttisessa nollapisteessä, jossa mieleni molekyylit eivät enää liiku. Ei ole peittoa, johon kääriytyä, ei lähdettä, joka lämmittäisi. Tämä kylmyys vie minulta hengen.

Minä rakastan sinua. Olen aina rakastanut sinua. Rakkauteni on ikuista ja pyyteetöntä. Sinä et rakasta minua. Ei se mitään, rakkauteni ei edellytä vastarakkautta...

Yksi tunti, yksi päivä, yksi viikko ja yksi vuosi. Minulle on annettu 48 vuotta elää. Kuinka kauan saan vielä elää. Joskus kysyn kuinka kauan joudun vielä elämään?

Jos jokainen ihminen on tärkeä ja arvokas, niin minkä arvoinen minä olen. Voiko arvoni laskea euroissa vai miten määrittää arvo. Ehkäpä minun arvoni lasketaan kiloina, niitä minulla on runsaasti.

Rakkauden ei tulisi koskaan olla itsestäänselvyyttä. Ymmärrät rakkauden vasta sitten kun olet sen menettänyt.

Nämä pohdinnat olen kirjoittanut masennukseni aikana ja nämä ovat poimintoja ajatuksistani, joita olen hautonut yksinäisinä hetkinä elämäni varrella. Ajatukset ovat syntyneet jo kauan ennen kuin aloitin edes kirjoittamaan mielialapäiväkirjaani. Ehkäpä nämä sanat herättävät siunauksellakin ajatuksia.

Ah, on jouluku. Minä kuuluun siihen kastiin, jolla on joulutraditiot. Aamupuuho, joulurauhan julistus, ruoka ja joulusauna. Toivotan kaikille Pasillin lukijoille oikein hyvää joulua ja hyvää uutta vuotta.

Jouni Kaiponen

työsuojeluvaltuutettu Loke, Ulk

PAU :n talvipäiviä vietetään Porin Yyterissä

17.-18.2. 2017

Muistoja Pohjolasta ja vähän nykypäivää

Elettiin vuotta 1972, kun nuorena vesseinä meidän kevätpuolella ennen koulun loppua kysymään kesätöitä palnotalo Tillmannilta koulukaverini kanssa. Ollimme päässeet töihin ja suoraan koulutukseen, mutta olisi pitänyt olla vuoden vanhempi.

Seuraava osoite olikin Postin työhönotto Helsinki 10 :ssä, jossa Ensio Laakso kysyikin voimmeko aloittaa heti valkka seuraavana päivänä.

Kesä olikin mielenkiintoista alkaa, sillä olihan työpalkka ensimmäinen ja siltä saatu raha tuntui makisalta, koska olihan se itse hankittua. Jakelutyö oli sinänsä vapaata, mutta myös rankkaa. Rasitusta lisäsi Tapiolaan tuleva runsas päivittäinen postimäärä ja lukuisat malnokset. Armeljan jälkeen aloitinkin sen alkaisessa yökuljetuksessa ja työkaveriksi sain heti muun muassa Lasse Nevalaisen ja Teutori Pykösen.

Melkein heti pääsinkin postiautolinjoille, missä työssä viihdyin alkujaan seitsemän vuotta ja myöhemmin pyynnöstä jatkoin useita vuosia Mikkelin pikavuorossa. Se olikin mielenkiintoista ja hyvää alkaa, sillä voitiin rehellisesti sanoa sen, että kahta samanlaista päivää oli turha etsiä.

Mieleenpalnuvimpana tapahtumana sattui matkan varrella seuraavaa: poliisien ajaessa takaa postin ryöstäjiä Lopella, niin sivutiellä puskasta hyppäsi poliisiauton eteen asemies pysäyttäen auton. Tapahtuma oli kuin jostakin saksalaisesta dekkarista, sillä poliisilta viedin auto, aseet ja housut. Olikin ollut huvittava tilanne, kun virkavalta tuli soittamaan apua Topenon postista. Tämä kelkka jäi selvittämättömien mappiin, jossa se varmaan lojuu unholaan asti.

Ensimmäisen postiautoreissuni helittiin linjalla Helsinki - Somero - Turku. Lohjan asemalla, 08500, vaihtaessamme postit, hörpimme kilreesti eläkkeelle lähtökahvit ja muistan elävästi miten ajattelin, että olisinpa joskus tuossa tilanteessa. Nyt se on melko lähellä. Olen vettänyt 46 joulua Postin palveluksessa ja vältänkin nähneeni miljoonia joulukortteja ja paketteja tänä aikana. Olen itsekin kuljettanut niistä tuhansia kiloja.

Postimerkkiharrastukseni aloitin vuonna 1967 keväällä. Mieleenpalnuvin tapahtuma on edelleen joulukuun viides päivä sinä vuonna. Helsinki 10 :ssä oli ensimmäisenä vuorokauden leimaus ja jonot olivat melkoiset. Ilma oli mieleenpalnuva, vankka tuuli ja sateen lumisade pliskasivat naamaani. Kaunis talvinen hetki sanoin Suomen täyttäessä seuraavana päivänä 50 vuotta.

Näin alkaa kulkea, sillä siltä on tätä kirjoittaessani jo melkein 50 vuotta. Olen sitä mielestä, että nykyiset postimerkit ovat erittäin kauniita ja laadukkaita kaiden puolin.

Littokokouksessamme särähti korvaani tosi häilysti toimitusjohtaja Helkki Mallisen väite, että kirjeet loppuvat tulevan kymmenen vuoden aikana. Itse en kyllä usko tähän visioon. Pohjoismaissa tuntuu olevan vallalla yhtenäinen käsitys asiasta, kun Iiv Norjan postin toimitusjohtajan lausunnon, jossa hän ilmoitti viimeisten postimerkkien ilmestyvän vuonna 2032.

Saapas näkee, mitä jalka tekee sanon vanha kansa, itse olen sen verran jäärä, että enpä usko.

Sitten palkalliseen sopimiseen. Meillä Suomessa toki on työpalkkoja, joissa on pystytty sopimaan palkallisesti lukuisia asioita lain saamisissa raameissa. Luin tänään Helsingin Sanomista kuinka HK Scanin teurastajat Eestin Rakveressa vaativat lisää palkkaa ja parempaa kohtelua. Työnantajan mukaan kaikki on luonnollisesti kunnossa, ja palkat ovat nousseet kuusi prosenttia vuodessa.

Työntekijöiden mukaan palkankorotuksia ei ole näkynyt viimeisen viiden vuoden aikana ja palkkalaskelmassa on ollut sama summa. Tehtaalla sovitaan palkallisesti; sopijaosapuolet ovat työnantaja ja työntekijä. Uskonkin, että jonnekin korotukset ovat menneet; eivät työntekijöille. Ilmestesti johdon pohjattomaan taskuun.

Pitää rehellisesti sanoa, että kyllä meilläkin on vielä pitkä matka altoon palkalliseen sopimiseen. Toivotaan sen ajan koittavan joskus.

Rauhallista ja turvallista Joulua sekä parempaa vuotta 2018.

Mikko Poutanen
Työsuojeluasiamies, HKI Pok

Emma Holmstenin hoitovapaajuttu

Holmstenin juttu herätti eräässä lukijassamme
lisäkysymyksiä. Vastaan tässä niihin.
Holmsten työskenteli yövuorossa pienten ja isojen
kirjeiden koneellisessa kirjelajittelussa neljä vuotta.

Sieltä hän siirtyi koneellisen kirjelajittelun aamuvuoroon,
jossa ehti työskennellä kolme vuotta ennen jäämistään
äitiyslomalle.
Remu-poika on hänen ensimmäinen lapsensa.

Anne Kettunen

JÄSENTIETOJEN MUUTOSILMOITUS

Lähetä kirjekuoressa alla olevaan osoitteeseen tai sähköpostilla ilkka.silo@posti.com

PAU:N PASILAN OSASTO RY
JÄSENSIHTTEERI
PL 925, Postintaival 9
00231 HELSINKI

Ilmoitus PAU :n jäsenrekisteriin eläkkeelle siirtymisestä tai jäsenmaksun keskeytyksestä

Nimi _____

Osoite _____

Äidinkieli () Suomi () Ruotsi () Muu, mikä?

Puhelin/sähköpostiosoite _____

OSOITTEENMUUTOS

Vanha osoite _____

Uusi osoite _____

Uusi osoite on voimassa _____ alkaen.

JÄSENMAKSUN KESKEYTYS

keskeytys on voimassa ____/____/20____ - ____/____/20____

Keskeytyksen syy, merkitse x oikeaan kohtaan

() äitiys/vanhempainloma

() hoitovapaa

() sairausloma, palkaton

() opiskelu

() kuntoutustuki

() asevelvollisuus

() siviilipalvelus

() Kelan työmarkkinatuki

() muu syy, mikä?

ELÄKKEELLE SIIRTYMINEN

Siirryn _____ eläkkeelle ____/____/20____ alkaen.

Haluan ilmaisen Reitti-lehden () kyllä () ei

Jokin muu muutos tai ilmoitus

Mikä? _____

HUOM! Seuraa palkkalaskelmastasi jäsenmaksun maksatusta. Maksamattomat jäsenmaksut estävät jäsenetujen saamisen. Lisätietoja luottamusmiehiltä ja osaston jäsensihteeriltä.